

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **K. P.**, zastoupené Mgr. Petrem Knittlem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sokolská třída 871/6, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4.9.2015 sp. zn. DSH/18653/2015/Blá, č.j. MSK 90590/2015, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4.9.2015 sp. zn. DSH/18653/2015/Blá, č.j. MSK 90590/2015 žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností č.j. SMO/208338/15/DSČ/Šťa ze dne 10.6.2015, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a

plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kterého se měla dopustit tím, že dne 2.2.2015 ve 21.55 hodin v Ostravě-Hrabůvce, na ulici Dr. Martíňka ve směru

k ulici Místecká řídila motorové vozidlo Dodge Nitro RZ X, ačkoliv na něm nebyla umístěna přední tabulka registrační značky. Žalobkyně tímto jednáním porušila ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel, a ust. § 32 odst. 4 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění pozdějších předpisů. Za tento přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Zároveň byla žalobkyně zavázána k zaplacení nákladů správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které namítala, že správní orgán I. stupně při svém rozhodování o uložení sankce a její výše zkrátil její práva, která ji přiznává správní řád. Podle žalobkyně správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu s ust. § 4 odst. 1, 2 a 4 správního řádu. Žalobkyně učinila elektronickou formou (emailovou zprávou) oznámení, že se nemůže dostavit na jednání před správním orgánem I. stupně z důvodů přetížení zdravotního stavu její dcery. Žalobkyně uvedla v omluvě vážné důvody, které ji zabraňovaly účastnit se ústního jednání, správní orgán I. stupně měl projevit ochotu vyjít žalobkyni vstříc a reagovat na její emailovou zprávu, případně ji poučit o nutnosti doložení elektronicky zaslané zprávy. Dále byla žalobkyni odepřena možnost navrhnout rozhodné skutečnosti a důkazy na podporu svých tvrzení a o této možnosti nebyla poučena. Žalobkyně uvedla, že jediné důkazy, které byly provedeny a ze kterých správní orgán I. stupně vyvodil své závěry, považuje za podjaté, přičemž s postupem správního orgánu I. stupně nesouhlasila. Dále žalobkyně namítá, že správní orgán I. stupně vycházel toliko pouze z výpovědi policistů J. D. a Bc. D. Z., dále pak z výpisu centrálního registru vozidel, výpisu z evidenční karty řidiče, kopie úředního záznamu o podaném vysvětlení o odcizení registrační značky, přičemž další důkazy správní orgán I. stupně neprovedl. Na prvním jednání správního orgánu I. stupně byl přítomen vlastník předmětného automobilu M. B., avšak nebylo mu dovoleno se k věci vyjádřit. Žalobkyně shledává toto jednání za nezákonné, jelikož správní orgán I. stupně neprovedl dokazování ve prospěch žalobkyně. Žalobkyně v žalobě odkázala na rozsudek ze dne 30.9.2010 č.j. 7 As 71/2010–97, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: *„že ukládání trestu je založeno na dvou základních principech – principu zákonnosti trestu a individualizace trestu. Soud v rámci moderačního práva zkoumá, zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu, tedy zda a jak bylo přihlédnuto ke všem specifickým konkrétního případu a zda bylo v rámci zákonné trestní sankce vybrán pro pachatele takový druh trestu a v té výměře, která splní účel trestu a není zjevně nepřiměřená.“* A na rozsudek ze dne 30.6.2008 č.j. 4 As 37/2007-119, kde Nejvyšší správní soud vyslovil, že *„hlavním kritériem při určování přiměřené výše pokuty není primárně skutková podstata deliktu, nýbrž intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě.“* Žalobkyně uvedla, že v daném případě nebyla splněna podmínka škodlivosti jako materiálního znaku přestupku. Žalobkyně se domnívá, že škodlivost jejího činu není dána, jelikož jako řidička motorového vozidla tovární značky Dodge Nitro, RZ X řídila toto motorové vozidlo, ačkoliv na něm nebyla umístěna přední tabulka registrační značky, přičemž zadní tabulka na vozidle

umístěna byla. Žalobkyně byla navíc v domněnání, že musí vyčkat, zda policie zjistí případného pachatele, což jí bylo policejním orgánem sděleno a čímž se také řídila.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobní námitky jsou v zásadě opakováním námitek odvolacích, proto zcela odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobkyně.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 4.9.2015 sp. zn. DSH/18653/2015/Blá, č.j. MSK 90590/2015, jakož i z připojeného správního spisu téhož čísla jednacího a z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy sp. zn. S-SMO/057621/15/DSC a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti, *které mají bezprostřední vztah k jednotlivým žalobním bodům:*

- z oznámení přestupku ze dne 2.2.2015 ve 21:55 hodin žalobkyně jako řidička motorového vozidla tov. zn. Dodge, RZ X řídila toto vozidlo po ulici Dr. Martíňka ve směru k ulici Místecká bez přední registrační značky. Totožnost žalobkyně ověřili policisté podle občanského a řidičského průkazu. Oznámení přestupku neobsahuje vysvětlení žalobkyně, zároveň toto oznámení odmítla podepsat;
- z úředního záznamu ze dne 2.2.2015 sepsaného nstržm. J. D. pod č.j. KRPT-31830-1/PŘ-2015-070765, který obsahuje tentýž přestupek, jak je uvedeno výše;
- z oznámení o zahájení řízení o přestupku – předvolání k ústnímu jednání ze dne 16.3.2015 vydaného Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně správních činností, že tento správní orgán zahájil řízení ve věci přestupku žalobkyně a předvolal ji k ústnímu jednání konaného dne 2.4.2015 v 9:00 hodin;
- z protokolu o ústním jednání o přestupku, že přestupek byl projednán Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně správních činností dne 2.4.2015. Žalobkyně při jednání uvedla, že věděla to, že na přední části vozidla nebyla umístěna přední tabulka registrační značky. V zadní části vozidla registrační značka umístěna byla. Dále žalobkyně uvedla, že zcizení této registrační značky nahlásila dne 19.1.2015 na Policii ČR v Ostravě-Hrabůvce. Vozidlo bylo používáno na komunikacích od 19.1.2015 do 2.2.2015, když žalobkyně byla kontrolována policií. Po tomto sdělení, že musí mít na vozidle registrační značku, byla tomuto vozidlu dne 3.2.2015 přidělena nová registrační značka. Žalobkyně nenavrhla doplnění provedených důkazů ani nenavrhla provedení

- nových důkazů. Zároveň správní orgán I. stupně informoval, že budou předvoláni policisté ČR, kteří prováděli služební zákrok;
- z předvolání obviněné k ústnímu jednání ze dne 24.4.2015, které žalobkyně převzala dne 29.4.2015, správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání a předvolal žalobkyni na den 19.5.2015 v 9:00 hodin. Předvolání obsahuje poučení o náležitostech omluvy a jakým způsobem je ji možno učinit;
 - dne 18.5.2015 ve 13:48 hodin byl na e-mailovou adresu oprávněné úřední osoby doručena elektronická zpráva, kde žalobkyně uvedla, že se velice omlouvá, ale bohužel se nemůže dostavit dne 19.5.2015 v 9:00 hodin na předvolání sp. zn. S-SMO/057621/15/DSČ. Dále uvedla: „*Velice se omlouvám z důvodů náhlého přetížení zdravotního stavu mé dcery. S dcerou jsem byla u lékaře, má antibiotika a klidový režim. Vzhledem k tomu, že jsem samoživitelka a především k útlému věku dítěte, nemohu dojít.*“;
 - z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 19.5.2015, kdy správní orgán I. stupně projednal přestupek žalobkyně v její nepřítomnosti a při tomto ústním jednání vyslechl svědky J. D. a Bc. D. Z.;
 - dne 10.6.2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, proti kterému žalobkyně podala odvolání a o tomto odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím dne 4.9.2015.

V projednávané věci krajský soud postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. První námitkou žalobkyně bylo, že její omluva byla důvodná a správní orgán I. stupně měl tedy vyjít žalobkyni vstříc, případně ji poučit o nutnosti doložení elektronicky zasláné zprávy.

Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, o přestupcích koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle ust. § 59 správního řádu z roku 2004, správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při výkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně 5-ti denním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se z uvedených důvodů správnímu orgánu omluvit. Co se týče této omluvy, je možná skutečně jen ze závažných důvodů, přičemž tyto důvody jsou zpravidla povahy objektivní, neovlivnitelné vůlí účastníka řízení. Právě takovýmto závažným důvodem je zejména pracovní neschopnost uznávána lékařem, ošetřování člena rodiny, dovolená

plánovaná a objednaná s časovým předstihem, události rodinné povahy či účast na jiném řízení před správním orgánem či soudem apod. Důvody nepřítomnosti je předvolaný správnímu orgánu prokazatelným způsobem povinen sdělit, ať už po převzetí předvolání nebo poté, co se dozvěděl o překážce bránící dostavení se na toto předvolání. Pokud jde o formu této omluvy, za tuto je možno považovat podání ve smyslu § 37 správního řádu, které podle 4 odstavce tohoto ustanovení je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5-ti dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Zákon tedy připouští i další formy podání, jakož např. faxové, dálkopisové, elektronické bez zaručeného elektronického podpisu, zvukové či obrazové na audio nosičích apod.

Z výše uvedených zákonných ustanovení je tedy nutno vycházet při posouzení první žalobní námitky, tedy toho, zda se žalobkyně ke konanému jednání správního orgánu I. stupně nedostavila důvodně. V nepřítomnosti obviněného z přestupku, jak vyplývá ze shora citovaných zákonných ustanovení, lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k jednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Žalobkyně byla písemně předvolána na jednání na den 19.5.2015, toto předvolání obsahuje i poučení o způsobu a formě omluvy v případě, kdy se nebude moci ze závažného důvodu dostavit. Žalobkyně dne 18.5.2015 ve 13:48 poslala e-mailem prostou omluvu oprávněné úřední osobě. Podrobným způsobem se věcí zabýval žalovaný, jak je zřejmé z jeho odůvodnění (viz rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy ze dne 4.9.2015 sp. zn. DSH/18653/2015/Blá, č.j. MSK 90590/2015), krajský soud se s jeho závěry ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Důvod omluvy nebyl žalobkyní doložen. Přestože žalobkyně věděla, jakým způsobem je nutné se omluvit z jednání, protože byla řádně poučena o způsobu a formě omluvy, neučinila tak. Omluva žalobkyně nebyla úkonem způsobilým vyvolat právní účinky, jelikož nebyla doplněna zákonem stanoveným způsobem. Lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 90/2008-70 ze dne 23.9.2009 *„Podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.“* Správní orgán I. stupně nebyl ze zákona povinen žalobkyni vyzvat k doplnění omluvy ani nebyl povinen ji poučit o právních následcích nepotvrzení nebo nedoplnění daného úkonu. K tomu lze uvést názor Nejvyššího správní soud, který v rozsudku ze dne 9. 7. 2015, č. j. 6 As 97/2015-27 uvedl: *„omluva musí být dle judikatury Nejvyššího správního soudu též opřena o důležitý důvod a uváděný důvod musí být prokázán, přičemž odpovědnost za předložení přesvědčivých důkazů leží primárně na obviněném. Požadovat po správním orgánu, aby sám aktivně pátral po tom, zda důvod zaslané omluvy je skutečně důležitý, lze jen*

ve *výjimečných případech*." V neposlední řadě nelze odhlédnout od faktu, že žalobkyně poslala e-mailem omluvu dne 18.5.2015 ve 13:48, tedy den před ústním jednáním, které bylo naplánované na 19.5.2015 v 9:00 hodin.

Dále žalobkyně namítala, že jí byla odepřena možnost navrhnout rozhodné skutečnosti a důkazy na podporu svých tvrzení a o této možnosti nebyla poučena. Tato námitka žalobkyně je zcela neopodstatněná, z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 2.4.2015 jasně plyne, že žalobkyně byla poučena mimo jiné podle ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Při tomto ústním jednání nenavrhla doplnění provedených důkazů ani nenavrhla provedení nových důkazů. Krajský soud nemůže souhlasit se žalobní námitkou, že jediné důkazy, které byly ze strany správního orgánu I. stupně provedeny a ze kterých správní orgán I. stupně vyvodil své závěry pro své rozhodnutí, jsou podjaté. V řízení bylo totiž jednoznačně prokázáno to, že žalobkyně byla dne 2.2.2015 ve 21:55 hodin v Ostravě kontrolována hlídkou Policie ČR a že bylo zjištěno, že žalobkyně řídila vozidlo bez přední registrační značky, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o silničním provozu. Přitom je povinností řidiče užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, což vyplývá ze zákona o silničním provozu z ust. § 5 odst. 1 písm. a), přičemž podle ust. § 38 odst. 1 písm. c) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích nelze na pozemních komunikacích provozovat motorové vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla. Ust. § 32 odst. 4 vyhlášky č. 343/2014 Sb. pak upravuje, kde a jak má být registrační značka umístěna. Žalobkyně nepopírá, že by motorové vozidlo bez přední tabulky registrační značky v době zastavení policejní hlídkou neřídila, ba naopak sama žalobkyně uvedla při ústním jednání dne 2.4.2015, že věděla to, že na přední části vozidla nebyla umístěna přední tabulka registrační značky. K případnému výsledku svědka vlastníka předmětného automobilu (M. B.) krajský soud uvádí, že svědecká výpověď M. B. nebyla nezbytná pro zjištění skutkového stavu. Výslech navrženého svědka by nepřinesl nová zjištění k projednávané věci a jako takový by byl zcela nadbytečný. Skutečnost, že žalobkyně řídila vozidlo bez přední tabulky registrační značky, byla v důkazním řízení nezvratně prokázána.

Žalobkyně dále namítala, že nebyl naplněn materiální znak přestupku, a že uložená sankce je nepřiměřená. Co se týče posouzení naplnění materiálního znaku přestupku, je zřejmé, že v drtivé většině případů při naplnění formálních znaků skutkové podstaty přestupku bude naplněna i stránka materiální, tedy porušení nebo ohrožení určitého zájmu společnosti. Jen ve výjimečných případech s ohledem na specifické a významné okolnosti věci je možné, že k naplnění materiální stránky nedojde. Krajský soud je jednoznačně toho názoru, že byl naplněn materiální znak přestupku, neboť popsáný skutek významně snižuje nebo zcela vylučuje možnost identifikace vozidla, tento skutek tedy vykazoval znaky jednání způsobilého ohrožit bezpečnost a plynulost silničního provozu. Představa žalobkyně, že na motorovém vozidle, které řídila, stačila jen zadní tabulka registrační značky je v rozporu s výše

uvedenými ustanoveními. Povinnosti stanovené těmito zákony jednotlivým účastníkům provozu na pozemních komunikacích nelze v žádném případě zlehčovat či si je přizpůsobovat k „obrazu svému“. Uvedené zákony mají zásadní význam v zajištění bezpečnosti provozu, zdraví, života a majetku všech účastníků tohoto provozu. Krajský soud proto uzavírá, že se žalobkyně skutečně dopustila přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o silničním provozu, podle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (registrační značka) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena. Na tomto závěru nic nemůže ovlivnit ani žalobní námitka, že žalobkyně byla v domněnání, že musí vyčkat, zda policie zjistí případného pachatele, což jí bylo policejním orgánem sděleno a čímž se také řídila, neboť dané tvrzení není ničím doložené a určitě není možné z daného tvrzení odvozovat, že by žalobkyně mohla jezdit bez přední tabulky registrační značky, jak se pravděpodobně domnívala.

K žalobní námitce ohledně vhodnosti a přiměřenosti sankce se krajský soud ztotožňuje se správními orgány. Za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o silničním provozu musí správní orgán ve správním řízení uložit sankci pokuty v rozmezí 5 000 Kč až 10 000 Kč a zároveň sankci zákazu činnosti v rozpětí od 6 do 12 měsíců. Správní orgán je povinen uložit obě sankce, jak vyplývá z ust. § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu, podle něhož od uložení sankce nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Obě sankce správní orgán uložil v samotné spodní hranici zákonného rozpětí.

Žalobkyně zároveň s podanou žalobou požádala o odklad výkonu rozhodnutí. Krajský soud k tomuto uvádí, že rozhodl ve věci samé, takže se tím už blíže nezabýval. Navíc krajský soud poznamenává, že správní orgán svým rozhodnutím č.j. SMO/383577/15/DSČ/Šťa ze dne 27.10.2015 vyhověl žádosti žalobkyně o odložení výkonu rozhodnutí.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu

správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 30. března 2016

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**